

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **A20-PRAGUE s.r.o.**, IČO: 28371372
sídlem Václavské náměstí 781/20, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 19. 9. 2023,
č. j. 110685/2023/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný částečně změnil (z hlediska posouzení žalobních bodů nepodstatně) rozhodnutí Městského úřadu Český Brod (dále jen „městský úřad“) ze dne 31. 7. 2023, č. j. MUCB 40783/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť jakožto provozovatelka motorového vozidla v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Konkrétně se žalobkyně dopustila přestupku tím, že dne 12. 2. 2022 v 13:01 nezjištěný řidič na pozemní komunikaci č. I/12 v obci Rostoklaty ve směru na Kolín překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto řidiči naměřena rychlost jízdy 60 km/h (po snížení o toleranci 3 km/h). Tím se nezjištěný řidič dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Za to městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 1 500 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení.

Podstatná zjištění plynoucí ze správního spisu

3. Městská policie Český Brod (dále jen „městská policie“) dne 20. 2. 2022 oznámila městskému úřadu podezření ze spáchání přestupku, jenž je blíže specifikován v předcházejícím odstavci. K oznámení přiložila fotografie motorového vozidla z měřicího zařízení a ověřovací list č. 8012-OL-70345-21 vydaný dne 21. 7. 2021 k silničnímu rychloměru (měřič úsekové rychlosti MUR-07), dle něhož je vlastníkem a výrobcem uvedeného rychloměru společnost AŽD Praha s.r.o. (dále jen „společnost AŽD“).
4. Městský úřad se nejprve pokusil zjistit totožnost řidiče, který měl v čase spáchání přestupku vozidlo řídit. Tuto snahu ale vyhodnotil jako neúspěšnou a věc spočívající v podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu odložil. Následně příkazem ze dne 1. 6. 2022, č. j. MUCB 28829/2022, rozhodl o vině žalobkyně ze spáchání přestupku jako provozovatelky vozidla. Příkaz byla ale zrušen podáním odporu, v němž žalobkyně mimo jiné namítla, že není zřejmé, jakým rychloměrem bylo zdokumentováno překročení rychlosti.
5. Městský úřad proto do správního spisu doplnil usnesení Rady města Český Brod ze dne 25. 5. 2016, č. 190/2016, kterým byla společnost AŽD určena jako vítěz veřejné zakázky „Úsekový rychloměr – úsekové měření rychlosti“ a kterým rada města souhlasila s uzavřením související kupní smlouvy. Ta je rovněž součástí správního spisu. Smlouvu uzavřelo město Český Brod jako kupující se společností AŽD jako prodávající dne 27. 6. 2016 a jejím předmětem je dle čl. III. odst. 1 dodávka zařízení pro typově schválené měřidlo úsekové rychlosti, jeho instalace, kalibrace, certifikace. Společnost AŽD se zavázala provést dodávku, umístění, montáž a instalaci zboží a převést na kupující vlastnické právo k předmětu koupě (čl. III odst. 3.). Nedílnou součástí kupní smlouvy je i příloha č. 1 – položkový rozpočet, v němž se stanovují i ceny za pozáruční roční servis a profylaxi ve výši 12 870 Kč, mimozáruční opravy – výjezd ve výši 15 Kč za 1 km a mimozáruční opravy ve výši 650 Kč za 1 hodinu práce. Městský úřad do spisu založil i veřejnoprávní smlouvu uzavřenou mezi městem Český Brod a obcí Rostoklaty dne 1. 10. 2006, na základě které městská policie provádí kontrolní měření rychlosti v katastru obce Rostoklaty.
6. První dvě rozhodnutí městského úřadu o vině žalobkyně za spáchaný přestupek byla zrušena žalovaným, a to nejprve z důvodu absence písemností dokládajících, že měření proběhlo na místě určeném Policií České republiky (dále jen „policie“) podle § 79a zákona o silničním

provozu a že tato informace byla zveřejněna, a po následném doplnění spisu dle pokynu žalovaného pro pochybnosti, zda byla žalobkyně před vydáním rozhodnutí seznámena s obsahem celého správního spisu. V odvoláních žalobkyně kladla otázku, zda se na výkonu a činnosti státní správy nepodílí soukromoprávní subjekt, když je na ověřovacím listu k rychloměru uvedena jako vlastník společnost AŽD. Dále se tázala, kdo provádí pravidelnou údržbu, servis či opravy rychloměru, neboť má pochybnost, zdali je město Český Brod výhradním správcem dat sbíraných rychloměrem.

7. V prvostupňovém rozhodnutí městský úřad k uplatněným námitkám uvedl, že žádný soukromoprávní subjekt se na výkonu a činnosti státní správy nepodílí a že s údaji zaznamenanými rychloměrem přijdou do kontaktu pouze oprávněné úřední osoby. Servis a údržbu provádí společnost AŽD, rychloměr však dle kupní smlouvy vlastní město Český Brod. Měření vykonává městská policie.
8. V odvolání žalobkyně namítla nedoplnění dokazování, nesoulad v počtu podkladů uvedených v prvostupňovém rozhodnutí a v protokolu z ústního jednání a dále absenci dat o vložení podkladů do spisu. Dále zpochybnila platnost ověřovacího listu k rychloměru, když údaje o vlastníkově nekorespondují s kupní smlouvou.
9. Žalovaný námitkám nepřisvědčil a v napadeném rozhodnutí konstatoval, že městský úřad v řízení spis doplnil o podklady, které vinu žalobkyně prokazují. Žalobkyně byla při ústním jednání prokazatelně seznámena s kompletní spisovou dokumentací v rozsahu strany 1 – 34. Žalovaný odkázal i na sběrný arch, kde jsou jednotlivé listinné podklady chronologicky zapsány pod jednotlivými pořadovými čísly, názvem a datem vložení do spisu. Na správnost a zákonnost měření nemá vliv to, jaký vlastník je v ověřovacím listu zapsán. Podstatné je, že městská policie prováděla měření rychlosti v místě, které bylo určeno policií, a že se tak stalo na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené s obcí, na jejímž území bylo měření rychlosti vykonáváno. Konečně je rozhodující, že užití měřidlo rychlosti splňovalo náležitosti prokazující jeho způsobilost k provádění měření, což ověřovací list potvrzuje.

Obsah podání účastníků

10. Žalobkyně v žalobě předně zpochybňuje závěr žalovaného o počtu podkladů pro rozhodnutí. Poukazuje na to, že se jejich počty liší v protokolu o ústním jednání ze dne 11. 7. 2023 a v prvostupňovém rozhodnutí. Počet listů nemá vliv na počet podkladů. Listiny nikdy neobsahovaly datum vložení do spisu. Pokud žalovaný tvrdí opak, táže se žalobkyně, proč tato skutečnost není uvedena v protokolu a v prvostupňovém rozhodnutí. Dále žalovaný bagatelizuje fakt, že není jasné, kdo je vlastníkem měřiče úsekové rychlosti. Kupní smlouva ze dne 27. 6. 2016 a ověřovací list k rychloměru spolu nekorespondují. Žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27 (dále jen „rozsudek č. j. 9 As 185/2014-27“), dle něhož je smlouvou o mlčenlivosti zpochybněno tvrzení měst a obcí, že k datům shromažďovaným rychloměrem nemá nikdo nepovolaný přístup. To se týká i rychloměrů, z nichž vybírají pokuty v Českém Brodě. Přístup k datům rychloměru je reálný, ačkoli správní orgány tvrdí opak. Žalobkyně z porovnání protokolů o ústních jednáních a vydaných rozhodnutí dovozuje, že správní spis nikdo nedoplňoval, a to navzdory tvrzení žalovaného.
11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí. Ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že vlastnické právo města Český Brod k použitému měřiči rychlosti dokazuje kupní smlouva ze dne 27. 6. 2016 založená ve správním spisu. Uvedení jiného údaje o vlastníkově na ověřovacím listu vlastnictví města nijak nezpochybňuje. Odkaz na rozsudek č. j. 9 As 185/2014-27 není

přiléhavý. Společnost AŽD se totiž nepodílí na výkonu veřejné správy jakýmkoliv zapojením do procesu měření rychlosti měřidlem, přístupu či nakládání s naměřenými daty, zapojením do projednávání přestupků či participací na výnosu z pokut z těchto přestupků získaných. Jelikož společnost AŽD není hmotně zainteresována na výsledcích měření, nemá skutečnost, že se podílí na údržbě a servisu měřidla, žádný vliv na zákonnost údajů vzniklých a získaných tímto měřením. Co se týče námítky o nesouladu počtu podkladů pro rozhodnutí, setrval na tom, že žalobkyně byla prokazatelně seznámena se spisovou dokumentací. Jelikož sběrný arch není podkladem pro vydání rozhodnutí, není třeba, aby s ním byla žalobkyně před vydáním rozhodnutí seznámena.

12. V replice na vyjádření žalovaného žalobkyně uvádí, že nezpochybňuje existenci kupní smlouvy k rychloměru, ale ověřovací list by neměl vykazovat žádné nesrovnalosti a vzbuzovat pochybnosti. Žalobkyně trvá na aplikaci rozsudku č. j. 9 As 185/2014-27 i v její věci, neboť obdobně i tam prováděl servis a údržbu soukromoprávní subjekt. Žalovaný se nevyjadřuje, proč není v prvostupňovém rozhodnutí soupis podkladů opatřen daty vložení do spisu. Žalobkyně dále rozvíjí svou argumentaci ohledně nedoplnění dokazování městským úřadem.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť s takovým postupem účastníci implicitně souhlasili dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Dokazování soud neprováděl, neboť si při posouzení věci vystačil s obsahem správního spisu, z něhož vychází (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).

Posouzení žalobních bodů

16. Žalobní námítky lze rozčlenit do dvou základních okruhů. Žalobkyně jednak namítá pochybení při vedení správního spisu a rozpory v podkladech uvedených v prvostupňovém rozhodnutí a v protokolu o ústním jednání a jednak argumentuje rolí společnosti AŽD na měření rychlosti užitým úsekovým rychloměrem.
17. Soud se nejprve zabýval prvně vymezeným okruhem žalobních bodů.
18. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že „[v] každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.“
19. K citovanému ustanovení NSS v rozsudku ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56, v bodě 25, podotkl, že „rozzvádí zásadu spisového pořádku, resp. zásadu řádného vedení spisu, jejíž význam byl znám již v dobách římského impéria v podobě zásady „*quod non est in actis, non est*“

in mundo“ (co není ve spisech, není na světě). V současné době je tato zásada zakotvena v mnohých mezinárodních či unijních dokumentech, např. v podobě čl. 24 Evropského kodexu řádné správní praxe Evropské unie schváleném Evropským parlamentem dne 6. září 2001.“ Po správních orgánech proto lze požadovat, aby správní spis vedly řádně, úplně a přehledně. V opačném případě se vystavují riziku, že jimi prezentované závěry ve správních rozhodnutích nebudou mít oporu právě v celistvě vedené spisové dokumentaci. Správní orgán nadto stíhá povinnost prokázat, že účastníkovi byla fakticky dána možnost se seznámit s úplným správním spisem a vyjádřit se ke všem shromážděným podkladům rozhodnutí.

20. Na druhou stranu ale soud konstatuje, že nikoli každé pochybení při vedení správního spisu má též vliv na zákonnost vydaného správního rozhodnutí. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, konstatoval, že „[n]ikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ Namítá-li proto žalobce v řízení před soudem vady, jichž se měly správní orgány dopustit v souvislosti s vedením správního spisu, musí též srozumitelně vysvětlit, jak se namítaná vada měla dotknout jeho veřejných subjektivních práv. Pokud by tak neučinil a ani by taková okolnost bez dalšího nevyplývala z podstaty věci, soud by pro tvrzené pochybení správního orgánu napadené rozhodnutí zrušit nemohl, neboť jeho úlohou je primárně ochrana veřejných subjektivních práv (srov. § 2 s. ř. s.), nikoli všeobecný dozor nad zákonností výkonu veřejné moci správními orgány (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, a ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS).
21. V nyní projednávané věci přitom žalobkyně nijak nepřibližuje, jak se měla namítaná pochybení negativně projevit v její právní sféře. Již jen to předurčuje neúspěch uplatněných žalobních námitek.
22. Soud nadto nepochybuje, že žalobkyně byla v průběhu řízení před městským úřadem seznámena s kompletním správním spisem, a tedy i všemi podklady pro rozhodnutí. Je sice pravdou, že městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí na stranách 7 a 8 uvedl 17 číslovaných podkladů, kdežto v protokolu o ústním jednání ze dne 11. 7. 2023 je v části „dokazování“ uvedeno podkladů toliko 15. Porovnáním výčtů podkladů v prvostupňovém rozhodnutí a protokolu o ústním jednání soud zjistil, že v posledně jmenované listině absentují podklady v rozhodnutí označené jako „výzva k podání vysvětlení“ a „vyjádření řidiče“. Soud ale ověřil, že se tyto podklady ve správním spisu nacházejí na č. l. 8 a 9. Souvisejí se zjišťováním řidiče, který měl motorové vozidlo při změření překročení rychlosti ve skutečnosti řídit.
23. Podle judikatury lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do správního spisu. Správní orgán přitom musí splnit dvě podmínky, kterými jsou: (i) založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu a (ii) účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlížení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu (viz rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016-53, a judikaturu v něm citovanou).
24. Soud má obě tyto podmínky za splněné, neboť listiny jsou součástí správního spisu a žalobkyně se s nimi mohla bezesporu seznámit, resp. z protokolu o ústním jednání plyne, že se s nimi i seznámila, neboť podpisem na straně 3 potvrdila, že byla seznámena se spisovou dokumentací v rozsahu stran 1 – 34 (ty zahrnují veškeré shromážděné podklady), tj. logicky i podklady na č. l. 8 a 9. Namítá-li žalobkyně, že počet listů nemá vliv na počet

podkladů, soud odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný vysvětlil, že městský úřad jednotlivé podklady evidoval jako další stranu spisové dokumentace číselným označením pouze prvního listu daného listinného podkladu. Z toho důvodu se celkový počet listů ve správním spisu liší. Jak ale soud dovodil výše, byla žalobkyně seznámena s kompletním správním spisem. Městský úřad proto nepochybil, pokud i z těchto podkladů v prvostupňovém rozhodnutí vycházel. Práva žalobkyně tím nemohla být nijak zkrácena.

25. Důvodná není ani námitka, podle které nebyl správní spis doplněn dle pokynů žalovaného. První rozhodnutí městského úřadu žalovaný zrušil proto, že městský úřad do spisu nezaložil písemnosti, jež by dokládaly, že měření rychlosti proběhlo na místě určeném policií, a dále z důvodu pochybností o tom, zda tato informace byla zveřejněna. Přesně v tomto duchu ale městský úřad v dalším řízení správní spis doplnil. Jedná se o podklady založené na č. l. 24 – 26. V následném zrušovacím rozhodnutí žalovaný již žádné další doplnění spisu nepožadoval. Městskému úřadu vytkl, že není zřejmé, zda žalobkyně byla s takto doplněnými podklady seznámena před vydáním rozhodnutí. Městskému úřadu se tyto pochybnosti podařilo před vydáním prvostupňového rozhodnutí rozptýlit, neboť ze spisu lze mít prokazatelně za to, že se žalobkyně se všemi jeho součástmi řádně seznámila, jak potvrzuje podpis žalobkyně na protokolu o ústním jednání ze dne 11. 7. 2023. I takto doplněné podklady tedy jsou součástí správního spisu a v souladu se shora uvedenou judikaturou s nimi bylo provedeno dokazování. Správní orgány z nich proto mohly vycházet.
26. Žalobkyně dále uvádí, že podklady nikdy při jejích návštěvách městského úřadu neobsahovaly datum vložení do spisu. Soud žalobkyni dává za pravdu, že ne všechny podklady jsou datem jejich založení opatřeny. Nicméně tento údaj jednoznačně vyplývá ze soupisu spisu městského úřadu, v němž jsou veškeré podklady evidovány i s datem jejich vložení do spisu. Je pravděpodobné, že tento soupis byl do správního spisu založen až po konání posledního ústního jednání. Ani to ale dle soudu nemohlo přivodit újmu na právech žalobkyně.
27. Spisový přehled je totiž možné vést i elektronicky (srov. § 63 odst. 3 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a § 12 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby). Jak uvedl zdejší soud v rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 51 A 15/2018-28, v bodě 22: *„Dle názoru soudu je při úvahách o tom, zda byl porušen § 17 správního řádu třeba rozlišovat několik situací. Jednak situaci, kdy správní orgán I. stupně soupis součástí spisu vůbec nevede či jej vede chybně tak, že v něm některé součásti spisu vůbec uvedeny nejsou, a jednak situaci, k níž došlo i v tomto případě, kdy soupis součástí spisu byl veden elektronicky a nebyl v každém jednotlivém případě nahlášen do spisu vytištěn. Popsané situace se však od sebe diametrálně odlišují z hlediska možného dopadu do procesních práv žalobce. Pokud byl žalobci, jak tvrdí, předložen správní spis, aniž v něm byl obsažen vytištěný soupis všech jeho součástí, lze to sice označit za určitý nedostatek, nicméně žalobci, resp. fyzickým osobám, které za něj do spisu nablížely, skutečně nic nebránilo upozornit stavební úřad na chybějící soupis, pokud si chtěly ověřit, co vše součástí správního spisu tvoří.“* I v nyní projednávané věci mohla žalobkyně požádat při ústním jednání o předložení úplného soupisu spisu. Z něj by mohla zjistit, kdy přesně byl ten který podklad do spisu založen. Rozhodující v projednávané věci též je, že správní spis poskytuje dostatečnou oporu pro závěr, že veškeré podklady byly shromážděny před konáním posledního ústního jednání, jehož se žalobkyně účastnila a při kterém se seznámila se všemi listinami. Námitka proto není důvodná.
28. Soud uzavírá, že důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro pochybení při vedení spisu

neshledal. K poznámce žalobkyně, že byla nucena se třikrát dostavit k ústnímu jednání, soud podotýká, že ústní jednání slouží především k uplatnění a k ochraně jejích práv. Právě na něm měla možnost se seznámit se všemi podklady pro rozhodnutí a přímo před městským úřadem se ve věci vyjádřit. Nutno ale podotknout, že podle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 31. 12. 2023, mohla žalobkyně vyjádřit souhlas s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti, pokud by vyhodnotila, že se jej účastnit nehodlá. Je samozřejmě pravdou, že v ideálním případě by měl městský úřad vyhotovit správní rozhodnutí bez jakýchkoli vad takříkajíc „na první pokus“, avšak to, že byla jeho dvě předchozí rozhodnutí zrušena a následně konána dvě ústní jednání, nemůže mít vliv na zákonnost nyní přezkoumávaného prvostupňového rozhodnutí, pokud to samo o sobě obстоjí.

29. Dále soud přistoupil k posouzení námitek týkajících se vlastnictví a servisu rychloměru, jímž bylo žalobkyní provozované vozidlo změřeno.
30. Soud v prvé řadě nesouhlasí s žalobkyní, že by žalovaný bagatelizoval skutečnost, že je na ověřovacím listu k rychloměru jako vlastník uvedena společnost AŽD. Žalovaný se vznesenou námitkou podrobně zabýval na straně 12 napadeného rozhodnutí a soud se s jeho posouzením ztotožňuje. I podle soudu je rozhodující zejména to, že dle ověřovacího listu má předložený silniční rychloměr požadované metrologické vlastnosti a že jej lze používat pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Případně nesprávně uvedený vlastník rychloměru v ověřovacím listu nemá vliv na jeho technické vlastnosti a způsobilost k měření rychlosti vozidel. Tato skutečnost sama o sobě nemůže vyvolat pochybnosti ani o tom, zda se ověřovací list vztahuje k rychloměru užitému ve věci žalobkyně, neboť umístění a místo ověření rychloměru se shoduje s místem spáchání přestupku.
31. Ve shodě s žalovaným soud konstatuje, že měření provedla městská policie, která též přestupek oznámila městskému úřadu k projednání. Měření proběhlo na místě, které bylo určeno policií podle § 79a zákona o silničním provozu, jak vyplývá ze správního spisu. Jeho součástí je též veřejnoprávní smlouva, na základě které byla městská policie oprávněna měření provádět i v katastrálním území obce Rostoklaty. Pořízené snímky z rychloměru jsou pak dostatečně průkazné a jsou z nich patrné údaje o místě a čase spáchání přestupku, naměřené rychlosti a registrační značka změřeného vozidla.
32. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 155/2016-37, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020-40). Vyjmenované podklady byly shromážděny i v nyní projednávané věci. Proto soud nemá důvod pochybovat o správnosti měření.
33. Případně nesprávně uvedený vlastník rychloměru v ověřovacím listu pak dle soudu nemůže tento ověřovací list účinně zpochybnit pro výše uvedené. Nadto NSS i v žalobkyní odkazovaném rozsudku č. j. 9 As 185/2014-27, v bodě 40, souhlasil s tím, že není rozhodné, zda je zařízení pro měření rychlosti ve vlastnictví obce nebo zda je pronajato od soukromého subjektu. Soud proto nepovažoval za nutné opatřovat si protokol o předání rychloměru městu Český Brod, jak navrhl žalovaný. Uskutečnění zadávacího řízení na veřejnou zakázku

- dodání rychloměru městem Český Brod a sama kupní smlouva nasvědčují tomu, že vlastníkem je ve skutečnosti město Český Brod, ale nebylo třeba tuto skutečnost dále potvrzovat předávacím protokolem, protože vlastnictví rychloměru je nerozhodné, jak uvedl i NSS. Soud má tedy za to, že žalovaný tuto námitku vypořádal správně a zákonně.
34. S výše uvedeným úzce souvisí další námitka žalobkyně spočívající v tom, že servis a údržbu provádí společnost AŽD. Žalobkyně se patrně především obává, že k datům z rychloměru mají přístup nepovolané osoby.
35. Podle § 79a zákona o silničním provozu je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích „*policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*“
36. Soud vyšel z ustálené judikatury NSS k tomuto ustanovení, dle níž instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, mohou provádět i třetí osoby. Není však přípustné, aby takováto třetí osoba měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení (viz rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36, č. 3765/2018 Sb. NSS, a dále např. již zmiňovaný rozsudek č. j. 9 As 185/2014-27).
37. Soud v souladu se závěry citované judikatury dovodil, že v projednávané věci se o nezákonně prováděné měření nejedná, neboť ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by společnost AŽD měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích stacionárního měření (viz dále). Městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí potvrdil, že společnost AŽD sice provádí údržbu a servis rychloměru, avšak samotné měření je vykonáváno městskou policií. Současně nebylo ve správním řízení zjištěno, že by této společnosti plynul jakýkoli prospěch na základě počtu provedených měření či shledaných přestupků. Ve věcech řešených NSS byla odměna provozovatelské společnosti mj. vázána i na počet zaznamenaných přestupků. K tomu však v nyní posuzovaném případě nedělo.
38. Na základě kupní smlouvy (blíže specifikované v bodě 5.) se společnost AŽD zavázala dodat ve věci žalobkyně užitý rychloměr. Podstatná je příloha č. 1 smlouvy, v níž byly sjednány též ceny za pozáruční servis a opravy. Cena za pozáruční roční servis byla sjednána fixní částkou a cena oprav je pak odvislá od počtu hodin potřebné práce a ujeté vzdálenosti k místu opravy. Z toho je zcela zjevné, že společnost AŽD nemá žádný hmotný zájem na počtu provedených měření, neboť odměna za její služby na nich nezávisí. Soud proto nespatřuje žádný obchodní zájem této společnosti, pro nějž by ovlivňovala funkci rychloměru při prováděném servisu. Daná společnost očividně nemá přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. Z toho důvodu nelze provedené měření považovat za nezákonné v tom smyslu, že by městská policie nepřípustně přenesla výkon státní správy na soukromoprávní subjekt.
39. Po městské policii nelze požadovat, aby zaměstnávala techniky schopné instalace a nastavení stacionárních měřících zařízení. Za splnění podmínky absence hmotného zájmu na výsledcích měření je proto přípustné, aby tuto instalaci a nastavení prováděl externí subjekt (rozsudek č. j. 9 As 185/2014-27, bod 38). Soud proto ani z důvodu, že společnost AŽD provádí údržbu rychloměru, nevidí důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
40. Městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí rovněž potvrdil, že přístup k výsledkům měření mají jen oprávněné úřední osoby. Žalobkyně své tvrzení o přístupu k datům ze strany dalších

osob ničím nepodkládá. NSS v rozsudku č. j. 9 As 185/2014-27, v bodě 41, na který žalobkyně odkazuje, vyslovil pochybnosti ohledně přístupu k výsledkům měření vzhledem k obsahu tam uzavřené smlouvy. Soud k tomu poznamenává, že se ve věci řešené NSS jednalo „jen“ o jednu z dalších okolností, pro které měl soud pochybnosti o řádnosti měření, přičemž ale rozhodující byla zjištěná hmotná zainteresovanost pronajímatele rychloměru na výsledcích měření. Ta ale v projednávané věci není dána, jak soud již rozvedl. Dále pak v projednávané věci žalobkyně nepoukazuje na obdobné smluvní ustanovení, které by mělo takovou pochybnost zavdávat. Soud jej ze správního spisu sám nezjistil.

41. S ohledem na to má soud žalobkyniny obavy o nepovolaném přístupu k údajům z měření za nepodložené, a tedy nedůvodné. Žalobkyně konkrétně nepoukázala na žádnou okolnost, z níž by bylo možné dovozovat, že s výsledky měření není nakládáno v souladu s právními předpisy. Nadto soud míní, že následné nakládání s naměřenými daty je nutné odlišit od jejich zákonného zachycení, tj. zda samotné měření proběhlo v souladu s právními předpisy. V této otázce soud žádnou vadu na podkladě žalobních námitek neshledal, což představuje další důvod, pro který nelze žalobkyni vyhovět.
42. Soud uzavírá, že v rozsahu uplatněných žalobních bodů neshledal žádné pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyni proto nelze přisvědčit, že by překročení rychlosti bylo zjištěno pochybným způsobem a přístrojem.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

43. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
44. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. března 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.